

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 137.536 van 23 november 2004

A. 157.018/VI-16.795

In zake: **HONDERMARCQ** Robert,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Vincent DE WOLF, advocaat,
Gulden Vlieslaan nr. 68/9,
1060 Brussel,

tegen:

DE STAD ZINNIK,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTTENDAELE en
Mr. Anne FEYT, advocaten,
Bronstraat nr. 68,
1060 Brussel,

**DE VIe KAMER VAN DE RAAD VAN STATE,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING**

Gezien de op 2 november 2004 ingestelde vordering, waarbij Robert HONDERMARCQ volgens de rechtspleging bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing vordert van de tenuitvoerlegging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Zinnik d.d. 25 oktober 2004, waarbij hij ontheven wordt van de bevoegdheden die hem bij het besluit van 2 januari 2001 zijn toevertrouwd, en waarbij die bevoegdheden over de overige leden van het college worden verdeeld;

Gezien het op 3 november 2004 ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gelet op de beschikking van 9 november 2004, waarbij het beroep door een voltallige kamer wordt onderzocht;

Gelet op de beschikking van 9 november 2004, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij deze worden opgeroepen om te verschijnen op 10 november 2004 om 10 uur;

Gehoord het verslag van de heer HANSE, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. Vincent DE WOLF en Mr. Hervé PENNINCKX, advocaten, die voor verzoeker verschijnen, en van Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer CUVELIER, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing:

1. Robert HONDERMARCQ is schepen in de stad Zinnik waar hij als gekozene op de MR-lijst deel uitmaakt van de PS-MR-meerderheid die het gemeentelijk gebeuren leidt.

In die hoedanigheid zijn hem verscheidene bevoegdheden toegewezen: werken, wegen, stedelijke en landelijke voorzieningen, gemeentelijke gebouwen, begraafplaatsen, elektriciteit, kabeltelevisie, markten, aanplantingen, ecokantonnier, projecten en studies, landbouw, ruilverkaveling, landbouwersbeurs, wateringen, leefklimaat en verzekeringen.

Hij beschikt bij het gemeentebestuur over een kantoor met computers, en de assistentie van twee leden van het gemeentepersoneel, waarvan één hem meer in het bijzonder bijstaat bij zijn politieke bezigheden.

Sedert 1 juli 2004 is hij federaal volksvertegenwoordiger. Daarnaast oefent hij het beroep van dierenarts uit, onder de handelsnaam "vennootschap BEVA".

2. Op 2 juli 2004 neemt de burgemeester, in het bijzijn van een schepen en de gemeentesecretaris, in het kantoor van de medewerkers van verzoeker documenten en computerapparatuur in beslag waarmee kan worden aangetoond dat zij, op bevel van verzoeker, tijdens hun diensturen voor de "vennootschap BEVA" werken, wat verzoeker later zal erkennen, maar waarbij hij de omvang van dat werk minimaliseert.

3. Diezelfde dag beslist het college van burgemeester en schepenen verzoeker te ontheffen van al zijn bevoegdheden zolang het administratief onderzoek duurt, en deze bevoegdheden op collegiale wijze uit te oefenen.

4. Bij arrest nr. 133.843 van 13 juli 2004 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing van 2 juli 2004.

5. Op 20 juli 2004 beslist het college van burgemeester en schepenen zijn beslissing van 2 juli 2004 in te trekken.

6. Op 30 augustus 2004 stelt de gemeentesecretaris een verslag op over het administratief onderzoek naar de feiten die verzoeker ten laste zijn gelegd.

7. Diezelfde dag beslist het college om de kwestie van de verzending van het dossier aan de provinciegouverneur op de agenda van de volgende vergadering van de gemeenteraad te plaatsen.
Het zou ook beslist hebben de kwestie van het indienen van een klacht met burgerlijke-partijstelling op die agenda te plaatsen.

8. Diezelfde dag beslist het dat het verzoeker zal horen in verband met de vraag of het wenselijk is hem zijn bevoegdheden te laten behouden, en stelt het de datum van dat verhoor vast op 20 september 2004.

9. Op 6 september 2004 stelt het meer bepaald op aanvraag van verzoeker diens verhoor uit tot 28 september 2004.

10. Op 13 september 2004 beslist de gemeenteraad met 22 ja-stemmen en 2 onthoudingen om bij een onderzoeksrechter een klacht in te dienen tegen verzoeker en tegen X, met burgerlijke-partijstelling.

11. Diezelfde dag beslist het met dezelfde meerderheid om de gouverneur van die klacht op de hoogte te brengen, en hem het dossier over te zenden.

12. Op 28 september 2004 hoort het college verzoeker in het bijzijn van diens raadsman.

13. Op 25 oktober 2004 neemt het akte van de opmerkingen die verzoeker in een brief van 15 oktober 2004 heeft geformuleerd met betrekking tot de redactie van het proces-verbaal van verhoor d.d. 28 september 2004.

14. Diezelfde dag neemt het het volgende besluit:

" Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op 2 juli 2004 beslist heeft een administratief onderzoek te bevelen om uit te maken of door gemeentepersoneel tijdens de diensturen en met materiaal van het gemeentebestuur werk is verricht voor derden;

Overwegende dat uit het verslag van 30 augustus 2004, dat door de gemeentesecretaris is opgemaakt na het administratief onderzoek gedaan ingevolge de voornoemde beslissing van het college van burgemeester en schepenen, blijkt dat

- Mej. Michèle HONDERMARCQ en mevr. Laurence SOETAERT erkennen dat ze, buiten medeweten om van hun hiërarchische meerderen en op bevel van schepenen HONDERMARCQ, tijdens hun diensturen prestaties hebben verricht voor het Kantoor BEVA of voor dierenarts HONDERMARCQ; dat het niet ging om occasioneel of bijkomstig werk, en dat ze gedurende heel wat tijd met dat werk bezig konden zijn;

- Schepenen HONDERMARCQ hen heeft bevolen dat werk uit te voeren en hun arbeid controleerde, zodat hij niet onkundig kon zijn van het feit dat het tijdens de diensturen werd verricht, ten koste van de taken die de betrokkenen voor het gemeentebestuur moesten uitvoeren;

Overwegende dat de gemeenteraad tijdens zijn vergadering van 13 september 2004 besloten heeft Mr. Marc UYTENDAELE en Mr. Anne FEYT ermee te belasten wegens die feiten bij een onderzoeksrechter een klacht in te dienen tegen de heer HONDERMARCQ en tegen X, met burgerlijke-partijstelling;

Overwegende dat gelijklopend daarmee de gemeenteraad op zijn vergadering van 13 september 2004 ook besloten heeft de provinciegouverneur van Henegouwen ervan op de hoogte te brengen dat tegen de heer Robert HONDERMARCQ en tegen X bij een onderzoeksrechter een klacht werd ingediend met burgerlijke-partijstelling, en hem het dossier over te zenden, zodat hij kon onderzoeken welke gevolgtrekkingen hij daaruit meende te moeten maken;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen, los van de beslissingen genomen door de gemeenteraad en het gevolg dat daaraan eventueel wordt gegeven, oordeelt dat de vraag gesteld moet worden of de feiten waarover mevr. SOETAERT en mevr. HONDERMARCQ verslag hebben uitgebracht, geen gevolgen moeten hebben op politiek vlak, en meer in het bijzonder of ze niet moeten leiden tot een intrekking van de bevoegdheden die bij besluit van 2 januari 2001 aan schepenen HONDERMARCQ zijn toegekend;

Overwegende dat, aangezien het daarbij gaat om een maatregel die genomen zou worden wegens het gedrag van betrokkene, het geraden was hem voorafgaand aan een eventuele intrekking van bevoegdheden, te horen;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen op zijn vergadering van 6 september 2004 akkoord is gegaan met de verdaging van het verhoor

waarom door schepen HONDERMARCQ was verzocht; dat als datum van dat verhoor 28 september 2004 is vastgesteld;

Overwegende dat de heer HONDERMARCQ op 28 september 2004 gehoord is door het college van burgemeester en schepenen, in het bijzijn van diens raadslieden Mr. DE WOLF en Mr. PENNINCKX;

Overwegende dat laatstgenoemden bij die gelegenheid schriftelijke conclusies hebben ingediend;

Gelet op het proces-verbaal van verhoor van schepen HONDERMARCQ d.d. 28 september 2004;

Gezien het voorbehoud dat schepen HONDERMARCQ via Mr. De WOLF en Mr. SIMONART bij brief van 15 oktober 2004 heeft gemaakt ten aanzien van de redactie van het proces-verbaal van verhoor van schepen HONDERMARCQ, welke brief als bijlage bij het proces-verbaal van verhoor van schepen HONDERMARCQ is gevoegd;

Overwegende dat de heer HONDERMARCQ en diens raadslieden de onregelmatigheid aanvoeren van de procedure die de gemeenteraad ertoe gebracht heeft te beslissen een klacht in te dienen met burgerlijke-partijstelling, en de gouverneur van de toedracht van de zaak op de hoogte te brengen;

Overwegende dat inzonderheid schending wordt aangevoerd van de parlementaire immuniteit, een onregelmatige huiszoeking, schending van het recht op het briefgeheim, schending van de rechten van verdediging door de gemeentesecretaris in het kader van een administratief onderzoek, enz.;

Overwegende dat het aan de overheden die bevoegd zijn voor tucht- en strafzaken staat de gegrondheid van die verschillende argumenten na te gaan en te onderzoeken welke impact deze moeten hebben op de uitkomst van de straf- en tuchtprocedures die onder hun leiding worden of zouden worden gevoerd;

Overwegende dat het er in casu niet op aan komt de geldigheid te onderzoeken van het proces dat ertoe geleid heeft dat gerechtelijke instanties geadieerd zijn omtrent een strafvordering en dat de gouverneur van die situatie op de hoogte is gebracht, maar wel dat uit politiek oogpunt uitgemaakt wordt of het nog geraden is dat schepen HONDERMARCQ de bevoegdheden behoudt die hem bij besluit van 2 januari 2001 zijn toevertrouwd;

Overwegende, wat dat betreft, dat gesteld dat onregelmatigheden zijn begaan in de procedure die geleid heeft tot de besluiten van de gemeenteraad van 13 september 2004, deze los staan van de beslissing die het college van burgemeester en schepenen moet nemen omtrent de eventuele intrekking van de bevoegdheden van de heer HONDERMARCQ;

Overwegende immers dat schepen HONDERMARCQ de feiten beschreven door mevrouw SOETAERT en mevrouw HONDERMARCQ blijkbaar niet ontkent, ook al minimaliseert hij de omvang ervan;

Overwegende dat zulke feiten enerzijds het politieke vertrouwen dat er moet zijn tussen de heer HONDERMARCQ en de overige leden van het college op de helling kunnen zetten, en anderzijds de verhouding tussen de schepen en het personeel van het bestuur problematisch kunnen maken;

Overwegende dat het college daarenboven in zijn gemeentelijke beleidsverklaring, zoals die is opgesteld in het besluit van 21 juni 2001, als beleidsprincipes transversaliteit, ontschotting en zichtbaarheid naar voren heeft

geschoven, wat ertoe leidt dat iedere schepen bij de uitoefening van de bevoegdheden die hem zijn toegekend, contact opneemt met ongeacht welke ambtenaar van het bestuur;

Overwegende dat, gezien de feiten die door de betrokkene erkend zijn, het politiek niet wenselijk is dat hij contact kan blijven hebben met en instructies kan blijven geven aan het gemeentelijk personeel;

Overwegende, bovendien, dat het college van oordeel is dat de feiten die door de betrokkene erkend zijn, zelfs al worden ze teruggebracht tot de proportie die hij aangeeft, op politiek vlak en ten aanzien van de bevolking een onjuist en denigrerend beeld geven van de wijze waarop het college van burgemeester en schepenen zijn functie uitoefent;

Overwegende bijgevolg dat elk van die twee omstandigheden op zich wettigt dat schepen HONDERMARCQ ontheven wordt van de bevoegdheden die hem bij het besluit van 2 januari 2001 zijn toevertrouwd, met dien verstande dat hij lid van het college blijft en in die hoedanigheid deelneemt aan alle collegiale beraadslagingen daarvan;

Gelet op zijn besluit van 2 januari 2001;

BESLIST unaniem

Artikel 1: Schepen Robert HONDERMARCQ te ontheffen van de bevoegdheden die hem bij het besluit van 2 januari 2001 zijn toevertrouwd;

Artikel 2: die bevoegdheden als volgt over de overige leden van het college van burgemeester en schepenen te verdelen: (...).".

Dat is de beslissing waarvan hier de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd.

Overwegende dat de verwerende partij aanvoert dat het beroep niet ontvankelijk is omdat de bestreden handeling volgens haar geen verdoken tuchtstraf is, maar een maatregel van interne orde, gebaseerd op overwegingen van politieke opportuniteit, waartegen geen beroep kan worden ingesteld bij de Raad van State; dat ze meer bepaald onderstreept dat uit de bestreden handeling duidelijk blijkt dat de feiten die erkend zijn door verzoeker, op politiek vlak de vertrouwensband die moet bestaan tussen de leden van het college op de helling zetten, en ertoe leiden dat het, nog steeds op politiek vlak, niet wenselijk is dat verzoeker, in een rechtstreekse verhouding met het bestuur, bepaalde beslissingen van het college kan voorbereiden en uitvoeren; dat ze voorts stelt dat het college, gezien de feiten die door verzoeker zijn erkend, geoordeeld heeft dat de beslissing om hem zijn bevoegdheden te laten houden, uit politiek oogpunt de reputatie van alle leden van dit orgaan kon schaden:

Overwegende dat verzoeker in het vooruitzicht van deze exceptie, in zijn verzoekschrift verwezen heeft naar wat daaromtrent beslist is in arrest nr. 133.843 van 13 juli 2004;

Overwegende dat de bestreden beslissing niet de neerslag is van een diepgaand politiek meningsverschil tussen leden van het college, maar uitgevaardigd is wegens verzoekers gedrag, dat als een tekortkoming wordt beschouwd; dat ze hem in die mate nadeel kan berokkenen en een handeling is waartegen beroep kan worden aangetekend; dat de exceptie niet opgaat;

Overwegende dat de verwerende partij de door verzoeker aangevoerde uiterst dringende noodzakelijkheid betwist; dat ze onderstreept dat, in tegenstelling tot de beslissing die het onderwerp was van het voornoemde arrest nr. 133.843, het besluit dat in dezen wordt aangevochten niet in de tijd beperkt is tot de periode die nodig is om het administratief onderzoek te voeren, zodat een gewoon kort geding "ruimschoots vóór het einde van de gemeentelijke zittingstijd" had kunnen plaatsvinden, en verzoeker daarbij eventueel zijn bevoegdheden had kunnen terugkrijgen;

Overwegende dat verzoeker ook wat dat betreft verwijst naar wat beslist is in het voornoemde arrest nr. 133.843;

Overwegende dat uit de stukken en pleidooien van de partijen blijkt dat ze het onderhavige geschil reeds benaderen in het vooruitzicht van de volgende gemeenteraadsverkiezingen; dat het in het belang van de beide partijen is dat zo snel mogelijk een uitspraak wordt gedaan over de voorliggende vordering tot schorsing, aangezien iedere vertraging van de procedure verzoeker steeds meer het nadeel kan berokkenen dat hij wil voorkomen; dat het feit dat gebruik wordt gemaakt van de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, gewettigd is;

Overwegende dat volgens artikel 17, § 2, eerste lid, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State "de schorsing van de tenuitvoerlegging ... alleen (kan) worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen";

Overwegende dat verzoeker een enig middel ontleent "aan schending van het algemene rechtsbeginsel van onpartijdigheid, en inzonderheid aan de schending van de adagia "Nemo iudex in causa sua", "Justice should not only be done, but should also be seen to be done", van het beginsel "Audi et alteram partem", van het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, en meer bepaald voorzover daarbij aan de overheid een loyauteitsplicht ten aanzien van de burger wordt opgelegd, alsook van de verplichting voor de overheid om alle adviezen in te winnen op basis waarvan ze behoorlijk geïnformeerd over de gevolgen van haar keuze een beslissing kan nemen (ook "zorgvuldigheidsplicht" genoemd), aan misbruik van de procedure", en "aan schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het algemeen beginsel dat bestuurshandelingen met redenen omkleed moeten worden, aan ontstentenis en onregelmatigheid van de motieven en aan dwaling omtrent de motivering"; dat hij het college van burgemeester en schepenen in hoofdzaak verwijt dat het de bestreden beslissing heeft uitgevaardigd, nadat het, onder meer met de besluiten van 13 september 2004 aangaande het indienen van een klacht met burgerlijke-partijstelling en aangaande de verzending van het dossier aan de gouverneur, laten blijken had dat het ervan overtuigd was dat verzoeker ernstige feiten had gepleegd op straf- en tuchtrechtelijk vlak; dat hij voorts nog stelt dat het vooroordeel, de vaste overtuiging en de partijdigheid van het college aangetoond worden door de volgende gegevens, die een voortzetting van één houding vormen:

- gebruik van valse voorwendsels op 2 juli 2004 om de eerste intrekking van bevoegdheden te laten goedkeuren;
- uitlatingen van de burgemeester in de pers;
- tijd die het college nodig heeft gehad om hem ingevolge arrest nr. 133.843 van 13 juli 2004 zijn bevoegdheden terug te geven;
- weigering om hem te horen voordat de kwesties van het indienen van de klacht met burgerlijke-partijstelling en de verzending van het dossier aan de gouverneur op de agenda van de raad waren geplaatst;
- weigering om hem te horen op de zitting van de gemeenteraad van 13 september 2004;
- beslissingen over de kwesties van het indienen van de klacht met burgerlijke-partijstelling en het verzenden van het dossier aan de gouverneur, zonder hem vooraf te horen;
- ontstentenis van antwoord in de bestreden handeling op het argument van het vooroordeel en de partijdigheid;
- herhaalde weigering van de burgemeester op de gemeenteraad van 26 oktober 2004 om verzoeker het woord te verlenen;

- nieuwe uitlatingen van de burgemeester in de pers;

dat hij voorts nog stelt dat hij niet kan begrijpen waarom hij van zijn bevoegdheden ontheven is, terwijl, toen hij zijn functie in juli en gedurende de daaropvolgende maanden hervat heeft, geen enkel probleem is gerezen, noch met het publiek, noch met de ambtenaren; dat hij daaruit afleidt dat de houding van de verwerende partij alleen kan worden verklaard door kwaadwilligheid ten aanzien van hem;

Overwegende dat de verwerende partij opmerkt dat verwijzingen naar rechtspraak betreffende tuchtprocedures irrelevant zijn, aangezien het in casu niet gaat om een tuchtprocedure, maar het erop aankomt dat een collegiaal orgaan uitmaakt of het politiek gezien geraden is dat een schepen de bevoegdheden die hem eerder zijn toevertrouwd, behoudt; dat ze in hoofdorde en in hoofdzaak aanvoert dat ze weliswaar onpartijdig moest zijn in de wijze waarop ze de feiten vaststelde die een eventuele beslissing tot intrekking van bevoegdheden konden wettigen, maar ze daarentegen over een grote beoordelingsmarge beschikte wat betreft de politieke gevolgtrekkingen die ze uit die feiten moest maken; dat ze subsidiair van oordeel is dat de schorsing bevolen bij arrest nr. 133.843 van 13 juli 2004 niet beschouwd kan worden als een bewijs van partijdigheid op het tijdstip waarop de handeling die thans wordt aangevochten is uitgevaardigd, zo niet wordt het onmogelijk een handeling die geschorst of vernietigd is door de Raad van State, opnieuw te stellen; dat ze de aangevoerde vertraging bij de teruggave van verzoekers bevoegdheden na het arrest van 13 juli 2004 betwist, en onderstreept dat ze reeds op 20 juli de beslissing waarvan de tenuitvoerlegging was geschorst, heeft ingetrokken; dat ze aanvoert dat verzoeker geen recht had om te worden gehoord voordat de gemeenteraad beslist had een klacht in te dienen met burgerlijke-partijstelling of het dossier aan de gouverneur over te zenden; dat het feit dat er geen vragen zijn gesteld toen verzoeker op 28 september 2004 gehoord is, volgens haar niet beschouwd kan worden als een bewijs van partijdigheid, vooral aangezien verzoeker erkende dat het werk in kwestie door gemeentepersoneel en met de infrastructuur van de gemeente ten behoeve van derden was verricht, ofschoon hij de omvang ervan minimaliseerde; dat ze voorts nog stelt dat de verklaringen van de burgemeester in de pers verdraaid kunnen zijn, en dat, gesteld dat ze getrouw zijn weergegeven, daaruit geen partijdigheid blijkt: dat ze ten slotte onderstreept dat ze drie onderscheiden procedures heeft georganiseerd om ieder verwijt van partijdigheid te voorkomen; dat ze een klacht heeft ingediend met burgerlijke-partijstelling op basis van de resultaten van het administratief onderzoek overeenkomstig het bepaalde van artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering, en om de belangen van de stad Zinnik veilig te stellen; dat wat de tuchtprocedure betreft, ze zich, aangezien ze wist dat ze daarvoor niet bevoegd was,

ertoe bepaald heeft het dossier over te zenden aan de gouverneur zodat deze alle gevolgtrekkingen kon maken die hij nodig achtte; dat het voor het overige haar taak was, los van de vraag of het ging om strafrechtelijke of tuchtrechtelijke feiten, na te gaan of deze de goede werking van het college in het gedrang konden brengen ingeval verzoeker de bevoegdheden zou behouden die hem waren toevertrouwd; dat ze aanvoert dat ze daarmee geen blijk heeft gegeven van partijdigheid; dat ze ten slotte vindt dat de motivering van de bestreden beslissing afdoende is en er geen kennelijke dwaling omtrent de beoordeling mee gemoeid is;

Overwegende dat iedere beslissing die gebaseerd is op feiten of aanwijzingen onderstelt dat diegene die de beslissing neemt daarvan de strekking of de relevantie beoordeelt; dat in casu de burgemeester, die in het bezit was gesteld van verscheidene stukken die uitgaan van de "vennootschap BEVA", die ontdekt waren op de PC's die gebruikt worden door de medewerkers van verzoeker, zonder blijk te geven van partijdigheid heeft kunnen beslissen een onderzoek te voeren in het bijzijn van schepen NOEL, die bevoegd is voor informatica, en de gemeentesecretaris, een onderzoek dat hem op 2 augustus 2004 naar het kantoor van de genoemde medewerkers heeft geleid; dat het toen aan het college van burgemeester en schepenen stond te beslissen of gevolg moest worden gegeven, en welk gevolg, aan de gegevens die tijdens dat bezoek aan het licht waren gekomen; dat het genoemde college, ook al heeft het geoordeeld dat het verzoeker onmiddellijk van zijn bevoegdheden moest ontheffen zonder daarbij enigszins de rechten van verdediging in acht te nemen - een onregelmatigheid die later bestraft zou worden bij arrest nr. 133.843 van 13 juli 2004 - daarom nog geen blijk heeft gegeven van partijdigheid ten aanzien van verzoeker; dat bij het genoemde arrest nr. 133.843 opnieuw de vraag is gesteld aan het college welk gevolg gegeven moest worden aan de aldus aan het licht gebrachte feitelijke gegevens en aanwijzingen;

Overwegende dat, als gevolg van de structuur van het bestuur, hetzelfde college weer op die vraag moest antwoorden, en dit op drie vlakken: op strafrechtelijk vlak, op tuchtrechtelijk vlak en op het vlak van de organisatie van het college zelf, uit functioneel en uit politiek oogpunt; dat het zich niet aan die verantwoordelijkheid kon onttrekken onder het voorwendsel dat het zich reeds had uitgesproken: het was de enige overheid die gemachtigd is zulke beslissingen te nemen; dat bij de beoordeling van het verwijt van partijdigheid aldus rekening moet worden gehouden met de dwingende omstandigheden die inherent zijn aan de organisatie van het actief bestuur;

Overwegende dat geen van de feiten waarin verzoeker meent aanwijzingen van partijdigheid te ontwaren, die strekking kan hebben; dat het feit dat aan de procureur des Konings feiten worden gemeld die een misdaad of wanbedrijf kunnen uitmaken voor iedere gestelde overheid niet meer dan een verplichting is opgelegd bij artikel 29 van het Wetboek van Strafvordering, wat iedere keuze van die overheid zelf uitsluit; dat burgerlijke-partijstelling in een procedure die daarenboven stuit op parlementaire immuniteit, uitgelegd moet worden als een maatregel bedoeld om de belangen van de stad veilig te stellen, waarover de verwerende partij moest waken; dat de verwerende partij als goede huisvader zulk een klacht diende in te dienen met burgerlijke-partijstelling zodra ze van oordeel was dat er aanwijzingen waren voor laakbare feiten, en niet pas nadat ze zichzelf een overtuiging had gevormd wat betreft de schuld van verzoeker; dat dat ook gold voor de verzending van het dossier aan de gouverneur; dat de overige feitelijke gegevens aangevoerd door verzoeker evenmin beschouwd kunnen worden als aanwijzingen dat het college partijdig zou zijn geweest;

Overwegende, voor het overige, dat de uitdrukkelijke motivering van de bestreden handeling verzoeker duidelijk in staat stelt te begrijpen waarom zijn bevoegdheden ingetrokken zijn, welke beslissing niet noodzakelijk en niet uitsluitend verband hield met problemen met het publiek of met gemeentelijk personeel;

Overwegende dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet voldaan is aan een van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, eerste lid, van de op 12 januari 1973 gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Artikel 2.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op drieëntwintig november tweeduizend vier door:

de HH. ANDERSEN
HANSE,
LEWALLE,
HARMEL,

Voorzitter van de Raad van State,
staatsraad,
staatsraad,
griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL

R. ANDERSEN

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.